Nr. 9. Kraków, 15 września 1923 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

Należytości za poszczególne egzemplarze Dziennika i ogłoszenia winny przesyłać Starostwa oraz inne instytncje i osoby prywatne prenumerujące Dziennik w drodze Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Nr. 39.746 Województwa w Krakowie, blankietem czekowym z zaznaczeniem „Dziennik Urzędowy“.

Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

Cena Nr. 9 Mp. 5200·—.

OD ADMINISTRACJI.

Zwracając uwagę na podany w nagłówku sposób uiszczania należytości za „Dziennik Urzędowy“ i ogłoszenia, przypomina się, że należytości powyższe należy przesyłać przez P. K. O. na konto Województwa w Krakowie Nr. 39.746 blankietami czekowymi (dowód złożenia), które nabyć można w każdym Urzędzie pocztowym. Na odcinku dowodu złożenia należy na marginesie u góry zaznaczyć: „Dziennik Urzędowy“.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

L. 10569/1 pr. Kraków, dnia 20 sierpnia 1923.

Udzielenie „exequatur“ listom komisyjnym konsula japońskiego w Warszawie.

Okólnik

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zakomunikowało reskryptem z 1 sierpnia 1923 Nr. Pr. 7087, że wedle zawiadomienia Pana Prezesa Rady Ministrów z 2 czerwca 1923 Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej uznał w charakterze konsula Japonji w Warszawie Pana Morikazu Ida i jego listom komisyjnym udzielił exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczanie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

L. 10569/1 pr. Kraków, dnia 20 sierpnia 1923.

Wszystkim PP. Starostom w obrębie Województwa krakowskiego, P. Prezydentowi st. kr. m. Krakowa P. Dyrektorowi Policji w Krakowie

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L 11272/1 pr. Kraków, dnia 6 września 1923.

Exequatur P. Józefa Michalskiego Wodziwodzkiego na stanowisko konsula honorowego Republiki Costa-Rica.

Okólnik Nr. 1312.

Do wszystkich PP. Starostów Województwa krakowskiego, Pana Prezydenta m. Krakowa i Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 27 sierpnia b. r. oznajmiło, że Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequatur listom komisyjnym upełnomocnionego w charakterze konsula honorowego Republiki Costa-Rica P. Józefa Michalskiego Wodziwodzkiego na obszar Rzeczypospolitej z siedzibą w Warszawie.

O tem zawiadamiam P. T. z poleceniem użyczenia wyż nazwanemu konsulowi wszelkiej należy-

tej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. O. P. 9446. Warszawa, 28 sierpnia 1923.

W sprawie przyjmowania i noszenia orderów i odznaczeń cudzoziemskich przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej (art. 96 Ust. Konst.).

Okólnik Nr. 101.

Do PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i P. Komendanta Głównej Policji Państwowej.

W myśl art. 96 Konstytucji, obywatelowi Rzeczypospolitej nie wolno przyjmować bez zezwolenia Prezydenta Rzeczypospolitej tytułów, ani orderów cudzoziemskich. W myśl powyższego zwracam uwagę na konieczność starania się o udzielenie zezwolenia na przyjęcie i noszenie cudzoziemskich odznaczeń, tak przez tych, którzy zagraniczne tytuły i ordery już otrzymali, jakoteż i tych, którzy je w przyszłości otrzymywać będą.

Odpowiednie prośby podające dokładnie imię i nazwisko odznaczonego, jego zawód i miejsce zamieszkania, rodzaj i wysokość odznaczenia cudzoziemskiego, daty i numer dyplomu, okoliczności i tytuł jego nadania, winny być kierowane w porządku instancji do Prezydjum Rady Ministrów, prośby funkcjonarjuszy państwowych za pośrednictwem ich władz przełożonych, prośby zaś innych osób, przez właściwą władzę administracyjną I instancji, która przedstawia je instancji II, ta zaś z kolei Ministerstwu. Do prośby należy dołączyć uwierzytelnioną kopię dyplomu, którym odznaczenie zostało nadane, lub przynajmniej urzędowe zaświadczenie (przez właściwy urząd, Ministerstwo, Wojewodę, Delegata Rządu, Starostę, Gł. Komendanta Policji Państwowej) wymienionych w prośbie dat i numer dyplomu oraz rodzaju i wysokości odznaczenia.

O powyższem zechcą Panowie zawiadomić w trybie wewnętrznego zarządzenia podwładnych sobie urzędników. Zaleca się również PP. Wojewodom, P. Delegatowi Rządu w Wilnie oraz P. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę podać do wiadomości obywateli, na terytorjum podległem władzy mieszkających, postanowienie art. 96 Konstytucji uzupełnione wskazówkami co do treści i formy podań o udzielenie zezwolenia na przyjęcie i noszenie odznaczeń cudzoziemskich.

Zarządzenie niniejsze wydaje się na podstawie okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1923 Nr. 136/12474/II.

Minister: ***Kiernik*** w. r.

L. 11259/1 pr. Kraków, dnia 9 września 1923 r.

Wszystkim Panom Starostom, Prezydentowi m. Krakowa jako urzędnikowi politycznej Władzy I instancji i Dyrektorowi Policji w Krakowie

udzielam do wiadomości i celem dalszego zarządzenia.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

L. VII./4. 6458 ex 1923. Kraków, 23 sierpnia 1923 r.

Podwyższenie należytości za oględziny zwierząt przewożonych kolejami.

Rozporządzenie

Województwa w Krakowie z dn. 28 sierpnia 1923 r. L. 6458/VII./4, tyczące się należytości za oględziny zwierząt, ładowanych i wyładowywanych w stacjach kolejowych na obszarze Województwa krakowskiego.

Uchylając rozporządzenie z dn. 27 kwietnia 1923 r. L. 2980/VII./4, Województwo postanawia na zasadzie paragrafu 11, punkt 2, ustęp 2 ustawy o chorobach stadnych z dn. 6 sierpnia 1909, Dz. p. p. L. 177 co następuje:

Należytości za oględziny zwierząt ściągać będzie dotyczący Urząd stacji kolejowej na rzecz Skarbu Państwa.

Należytości te są:

A. W stacjach, wymienionych w ustępie drugim punktu I. obwieszczenia b. Namiestnictwa we Lwowie z dn. 29 czerwca 1910 L. XVII. 5743/28/23.

a) za zwierzęta większe (konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, bawoły) po 1.000 (tysiąc) marek od sztuki;

b) za cielęta, prosięta ssące, owce i kozy po 300 (trzysta) marek od sztuki;

c) za świnie po 500 (pięćset) marek od sztuki.

Za osseski, towarzyszące matkom, nie będzie pobierana za oględziny żadna należytość.

W stacjach, w których dojazd lekarza weterynaryjnego jest potrzebny, ma wysyłający, względnie odbiorca oprócz należytości za oględziny uiścić także ustanowioną przez Starostwo (Magistrat m. Krakowa) należytość za przyjazd i powrót lekarza weterynaryjnego do stacji i ze stacji, a ewentualnie także należytość za bilet kolejowy II. klasy tam i napowrót.

B. W stacjach pod A. nie wymienionych pobierane będą również należytości wyżej podane, o ileby one nie pokryły normalnych kosztów komisyjnych, obowiązana jest strona uiścić koszta komisyjne.

Koszta dojazdów, względnie koszta komisyjne lekarzy weterynaryjnych, o których mowa pod A. i B., mają być w razie równoczesnego wykonywania oględzin większej ilości transportów zwierząt rozdzielone na poszczególnych nadawców względnie odbiorców.

Rozporządzenie to wchodzi w wykonanie z dniem 1 września 1923 r.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. VII./1-6686/23. Kraków, dn. 4 września 1923 r.

Czas ochronny dla zwierzyny.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego.

Zwracam uwagę Starostw na postanowienia § 85 ust. łowiec. w sprawie czasu ochronnego dla zwierzyny łownej, a w szczególności Starostw przyległych do Tatr, co do czasu ochronnego przez cały rok dla kozic i polecam wezwać podwładne organy, aby przy każdej sposobności czuwały nad przestrzeganiem czasu ochronnego, oraz wydać w tym kierunku stosowne pouczenie dla zaprzysiężonej straży leśnej, myśliwskiej i polowej.

Doniesienia o popełnionych w tym kierunku przekroczeniach należy załatwiać bezzwłocznie i wobec winnych stosować karę surową na podstawie § 90 ustęp 2 ust. łowiec.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

L. VII. — 6785 ex 1923. Kraków, 5 września 1923 r.

Ustalenie cen drzewa opałowego na miesiąc wrzesień 1923 r.

Okólnik Nr. 1288.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego.

Stosownie do postanowienia § 7 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 54, poz. 379, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i D. P. i Ministrem Skarbu, w przedmiocie dostarczenia drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie zimowym 1923/24 ustanawiam następujące ceny za 1 m. przestrzenny drzewa opałowego na pniu, w okręgu tutejszego Województwa na miesiąc wrzesień 1923 r.

Ceny średnie obowiązujące na miesiąc	Drzewo miękkie							Drzewo twarde							Uwaga
	szczapowe	Krąglak		gałęziowe	Chrust		pniakowe	szczapowe	Krąglak		gałęziowe	Chrust		pniakowe	
		gruby	cienki		gruby	cienki			gruby	cienki		gruby	cienki		
	za 1 m. q. na pniu w Mkp.														
Wrzesień	86.000	70.000	52.000	34.000	24.000	12.000	14.000	100.000	80.000	62.000	42.000	26.000	14.000	16.000	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego w lasach położonych co najwyżej w odległości 5 km od stacji kolejowej.

Przy obliczaniu wartości drzewa w lasach, oddalonych 5—10 km. od stacji kolejowej, stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km. z 20%, przy odległości 20—30 km z 30% zniżką.

Polecam P. Staroście, aby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich interesowanych z pouczeniem, że przeciwko orzeczeniu władzy administracyjnej II. instancji w przedmiocie zajęcia drzewa opałowego można odwołać się w terminie 14-dniowym do Ministerstwa Robót Publicznych.

Odwołanie to nie wstrzymuje wykonania zarządzeń, wypływających z zajęcia drzewa.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

L. VII 6786 ex 1923. Kraków, dnia 5 września 1923 r.

Ustalenie cen drzewa budulcowego na miesiąc wrzesień 1923.

Okólnik Nr. 1289.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa krakowskiego.

Na zasadzie par. 1 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 2 stycznia 1922 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 10 ustanawiam następujące ceny za 1 m^3 drzewa budulcowego w okręgu Województwa na miesiąc wrzesień 1923 r.

Ceny średnie obowiązujące na miesiąc	Sosna, Świerk, Jodła				Uwaga
	Klasa grubości według średnicy mierzonej w połowie długości				
	do 20 ct.	21—30	31—40	41 i zwyż.	
	Ceny metra kub. na pniu w Mkp.				
Wrzesień .	144000	183000	234000	280000	

Ceny ustanowione w powyższej tabeli stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego w lasach, położonych najwyżej 5 km od stacji kolejowej; przy obliczaniu wartości drzewa w lasach oddalonych 5—10 km od stacji kolejowej, stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km z 20% zniżką, przy odległości 20—30 km z 30% zniżką.

Polecam P. Staroście, aby treść tego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości wszystkich

interesowanych z pouczeniem, że przeciwko ustanowionym cenom przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Robót Publicznych w ciągu dni 14 licząc od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa. Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

L. VII/4 — 6764 ex 1923. Kraków, dnia 7 września 1923.

W sprawie środków przeciw zawleczeniu zarazy płucnej.

Rozporządzenie

Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 7 września 1923 L. 6764/VII/4 o środkach ochronnych przeciw zawleczeniu zarazy płucnej bydła rogatego.

Ze względu na niebezpieczeństwo zawleczenia zarazy płucnej do tut. okręgu administracyjnego zakazuje się aż do odwołania na zasadzie § 5 ustawy o chorobach stadnych z 6 sierpnia 1909 Dz. p. p. L. 177 i upoważnienia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Warszawie z 31 sierpnia 1923 Nr. 4286 W. II. wwozu i wprowadzania bydła rogatego z Województw: pomorskiego, poznańskiego, białostockiego, łódzkiego, warszawskiego, nowogródzkiego, poleskiego, kieleckiego, lubelskiego i Ziemi wileńskiej do Województwa krakowskiego.

Wyjątek stanowi bydło rogate przeznaczone na rzeź, które wolno wprowadzać jedynie kolejami żelaznemi na rzeź do rzeźni połączonych torem kolejowym w Białej i Krakowie.

W wypadkach uwzględnienia godnych Województwo pozwalać będzie wyjątkowo rolnikom, zrzeszeniom rolniczym, oraz instytucjom trudniącym się importem inwentarza żywego dla rolników na wprowadzanie z obszarów wyżej wymienionych bydła użytkowego i hodowlanego pod warunkiem:

1) że legitymowane będzie świadectwem pochodzenia i zdrowia, potwierdzonem przez państwowego lekarza weteryn., że jest indywidualnie zdrowe i pochodzi z miejscowości, w której w okresie ostatnich sześciu miesięcy nie panowała względnie i obecnie nie panuje zaraza płucna,

2) że po wprowadzeniu do tut. Województwa poddane będzie w miejscu przeznaczenia w zupełnem odosobnieniu od innego bydła rogatego 6 miesięcznej obserwacji weterynaryjnej na koszt strony.

Przekroczenia tego rozporządzenia, które obowiązuje z dniem 15 września 1923 karane będą według rozdziału VIII przytoczonej na wstępie ustawy.

Równocześnie uchyla się rozporządzenie b. gen. Delegata Rządu we Lwowie z 21 marca 1920 L. 30765/2032/XVII w sprawie środków ochronnych przeciw zawleczeniu zarazy płucnej bydła rogatego z ziem b. Królestwa Kongresowego, Wołynia i ziem wschodnich. To się podaje do powszechnej wiadomości.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. VIII. 8456 ex 1923. Kraków, d. 23 sierpnia 1923.

Wysyłanie dzieci na wychowanie do Francji.

Według reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 9 sierpnia br. Nr. B. S. 1506/23 różne organizacje społeczne we Francji zwracają się do instytucji opiekuńczych w Polsce z propozycją wzięcia dzieci na wychowanie do Francji.

W sprawie omawianej Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, jako organ kompetentny w zakresie opieki nad młodzieżą i dziećmi, zajęło stanowisko, że w zasadzie wychowanie najmłodszego pokolenia obywateli polskich winno odbywać się we własnej ojczyźnie, w razach jednak wyjątkowych uważa za możliwe wyrażenie zgody na wysłanie pewnej liczby dzieci pod warunkiem zapewnienia im wychowania polskiego i stałego kontaktu z Ojczyzną. Organizacje społeczne, pragnące zająć się zabieraniem dzieci polskich do Francji, będą mogły uskutecznić swój zamiar tylko po uzyskaniu zezwolenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, które w drodze porozumienia z władzami francuskiemi, ma możność zapewnienia dzieciom odpowiednich warunków bytowania.

Na powyższe zwracam uwagę PP. Starostów, Magistratu m. Krakowa oraz Zakładu Opieki Społecznej celem przestrzegania, by organizatorowie akcji wysyłania dzieci do Francji nie działali bez uprzedniego porozumienia się w tym względzie z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. VIII. 8063 ex 1923. Kraków, 4 września 1923 r.

Okólnik Nr. 1308.

Do wszystkich Panów Starostów, Pana Dyrektora Policji w Krakowie, Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej zarządzam niniejszem wyłączenie z terytorjalnego zakresu działania P. U. P. P. w Krakowie — wszelkich agend pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami dotyczących powiatu chrzanowskiego i przydzielam agendy te Państwowemu Urzędowi Pośrednictwa Pracy w Oświęcimiu.

Zarazem polecam P. U. P. P. w Krakowie przesłać bezzwłocznie do P. U. P. P. w Oświęcimiu wszelkie akta dotyczące spraw pośrednictwa pracy powiatu chrzanowskiego, tudzież odnośny remanent zgłoszeń poszukujących pracy i miejsc wolnych.

Równocześnie P. U. P. P. w Oświęcimiu otrzymuje polecenie prowadzić odtąd w swej ewidencji remanent aktualnych jeszcze zgłoszeń poszukujących pracy i miejsc wolnych z powiatu chrzanowskiego,

w perjodycznych zaś raportach z rynku pracy wykazywać ogólną liczbę bezrobotnych, obejmującą nie tylko dawny teren działalności, lecz również i powiat chrzanowski, a o niniejszej zmianie kompetencji terytorjalnej zawiadomić szersze koła pracodawców (przedsiębiorstwa robót publicznych, znaczniejsze zakłady przemysłowe itd.) i pracobiorców (związki zawodowe robotnicze) powiatu chrzanowskiego.

O tem zawiadamiam PP. Starostów (Magistrat m. Krakowa) celem właściwego skierowywania ewentualnych korespondencyj urzędowych, względnie objaśnienia interesowanych.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

IX. Wydział Zdrowia Publicznego.

L. IX. 8224 ex 1923. Kraków, dnia 13 sierpnia 1923.

W sprawie kosztów leczenia obywateli polskich za granicą i obywateli Państw obcych w Polsce.

Okólnik Nr. 1157.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu stoł. król. m. Krakowa.

W celu ujednostajnienia sposobu postępowania w sprawach dotyczących kosztów leczenia obywateli polskich za granicą i obcokrajowców w Polsce, wydało Ministerstwo Zdrowia Publicznego okólnikiem z 19 czerwca 1923 r. Nr. Z. 20029/2936 następujące wskazówki i zarządzenia:

I. Zasady ogólne:

1) Rząd Rzeczypospolitej Polskiej uważa, że unormowanie międzynarodowych kwestji opieki społecznej w ogólności, a pomocy szpitalnej w szczególności, winno nastąpić w drodze umów między zainteresowanemi państwami. Rokowania o zawarcie takich umów z szeregiem państw są też w toku.

2) Do czasu zawarcia odnośnych umów Polska przestrzega zasady, iż w dziedzinie opieki społecznej w ogólności, a pomocy szpitalnej w szczególności, obywatele państw obcych winni być traktowani na równi z obywatelami własnymi. Stwierdzono, iż państwa obce przestrzegają naogół tej samej zasady w stosunku do obywateli polskich.

Z tych założeń wychodząc, Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 28 kwietnia 1923 r. Nr. Z. 18813/2741/23 zarządziło przyjmowanie do szpitali publicznych obywateli państw obcych na równi z obywatelami polskimi.

3) Co się tyczy należytości szpitala za leczenie obcego obywatela (koszty leczenia) Rząd Polski przestrzega zasady, że zapłaty tych kosztów nie można domagać się ani od państwa ojczystego, ani żadnej kasy publicznej tego państwa. Wyjątek od tej zasady ma miejsce jedynie w tych przypadkach, gdy umieszczenie chorego w obcym szpitalu lub zatrzymanie go tam przez dłuższy okres nastąpiło na żądanie władz państwa ojczystego. Jeżeli chodzi o obywateli polskich, decyzję taką zastrzega Ministerstwo Zdrowia Publicznego dla siebie. W innych wypadkach państwo ojczyste jest tylko obowiązane do udzielenia na żądanie państwa, w którego szpitalu leczenie miało miejsce, pomocy w ściągnięciu należytości szpitala od samego leczonego lub innych osób obowiązanych do pokrywania kosztów jego leczenia zamieszkałych w państwie ojczystem leczonego.

4) Zasady powyższe nie mają zastosowania, o ile chodzi o koszty leczenia obywateli byłej Monarchji Austrjacko-Węgierskiej, przynależnych do różnych krajów koronnych względnie krajów korony św. Szczepana, leczonych w szpitalu innego kraju koronnego przed dniem 1 listopada 1918 r.

Rząd Polski uważa, że sprawa ta winna być unormowana w drodze specjalnych umów pomiędzy poszczególnemi państwami sukcesyjnemi b. Monarchji, względnie przekazana przyszłej konferencji likwidacyjnej tych państw.

Rokowania o zawarcie takich umów z niektóremi państwami sukcesyjnemi wdrożono już, przyczem Polska, biorąc pod uwagę nieznaczne kwoty poszczególnych należytości i wysokie koszty administracyjne przy dochodzeniu obywatelstwa i stanu majątkowego odnośnych osób, dąży do zlikwidowania wzajemnych pretensji przez ich skreślenie.

II. Koszta leczenia obywateli państw obcych w Polsce.

W sprawach kosztów leczenia obcych obywateli t. j. obywateli b. Monarchji Austrjacko-Węgierskiej przynależnych do jednej z gmin krajów byłej Austrji, względnie Węgier, leczonych w szpitalach w Małopolsce przed lub po 1 listopada 1918 r., mają interesowane szpitale przeprowadzić dochodzenia w kraju, celem zbadania przynależności państwowej i gminnej leczonych i starać się o ściągnięcie zaległych kosztów leczenia od leczonego, lub innych osób, zobowiązanych do zapłaty, zamieszkałych w kraju.

W razie niemożności ściągnięcia tych kosztów, winny szpitale:

a) co do leczonych przed 1 listopada 1918 r. odnośne akta przechować w szpitalu do czasu udzielenia dalszych wskazówek w tym przedmiocie przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego;

b) co do leczonych po 1 listopada 1918 r., przedłożyć odnośne akta szpitalne Ministerstwu Zdrowia Publicznego za pośrednictwem Województwa. Ministerstwo Zdrowia Publicznego odniesie się we właściwej drodze do władz państwa ojczystego o pośrednictwo w ściągnięciu kosztów leczenia od leczonego względnie innych zobowiązanych do zapłaty tam zamieszkałych.

W razie nieściągalności kosztów leczenia także w państwie ojczystem, będzie pokrywać je ze Skarbu

Państwa. Akta szpitalne co do tych leczonych winny szpitale przedkładać imiennie osobno dla każdego chorego — dopuszczalnem jest natomiast a nawet wskazanem połączenie kilku okresów leczenia jednej i tej samej osoby.

Do aktów ma być dołączone:

1) Likwidacja (rachunek) kosztów leczenia w której ma być podany okres leczenia, liczba dni, klasa leczenia, taksa dzienna i ogólna należytość.

2) Wynik dochodzeń przeprowadzonych przez szpital dla zbadania przynależności państwowej i gminnej leczonego i ściągnięcia zaległych kosztów leczenia w kraju.

3) Protokół szpitalny, spisany z chorym, względnie wypis księgi chorych, zawierający dane o osobie chorego, jego rodowód, dane o jego przynależności państwowej i gminnej.

Celem zapewnienia zebrania dokładnych dat o chorych Ministerstwo Zdrowia Publicznego poleciło wprowadzić od dnia 1 września 1923 r. we wszystkich szpitalach publicznych spisywanie z chorymi, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że są obcymi obywatelami, protokołu według przesłanego Starostwom wzoru. Ze szczególną dokładnością winny być wypełniane pozycje 6 i 7 protokołu, przez podanie dokumentów przedstawionych przez chorego, na podstawie których te pozycje wypełniono.

Obcych chorych, którzy z góry nie uiszczają kosztów leczenia, winny szpitale traktować jako ubogich gminnych (w Małopolsce leczonych na rzecz Skarbu Państwa) to jest umieszczać ich na najniższej klasie leczenia.

Zarazem wyjaśniło Ministerstwo, że przywilej kas chorych co do umieszczania swoich członków za połowę przeciętnych rzeczywistych kosztów utrzymania i leczenia chorych, obejmuje wszystkich członków kas chorych, a więc także i tych, którzy nie są obywatelami polskimi.

Różnica w taksie za członków kas chorych obywateli państw obcych nie może być przeto dochodzona także na osobach zobowiązanych do alimentowania chorego, zamieszkałych w jego państwie ojczystem.

III. Koszta leczenia obywateli polskich w szpitalach zagranicznych.

Mając na uwadze zasady ogólne w stosunku Polski do Państw obcych, przytoczone na wstępie, oznajmiło Ministerstwo, że władze administracyjne II. instancji mogą uwzględniać jedynie żądanie władz obcych o pośrednictwo w ściągnięciu kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą, powstałych po dniu 1 listopada 1918 r. od nich samych, lub od innych zobowiązanych zamieszkałych w Polsce.

Na równi z tem winno być uwzględnione żądanie obcych placówek o stwierdzenie faktów prejudycjalnych, jako to: obywatelstwa leczonego, jego przynależności gminnej, zbadania czy w Polsce są jakie osoby obowiązane do alimentowania leczonego i zapłaty kosztów jego leczenia, zbadania stosunków majątkowych leczonego i innych zobowiązanych w kraju.

Tego rodzaju żądania mogą być uwzględniane bez względu na to, w jakim okresie czasu miało miejsce leczenie chorego, a więc także w przypadkach leczenia przed 1 listopada 1918 r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego zastrzegło sobie decyzję co do wyrażenia zgody władz polskich na umieszczenie chorego obywatela polskiego w szpitalu zagranicznym, względnie na wyraźne zezwolenie na jego leczenie zagranicą.

W wypadkach więc, w których placówka zagraniczna prosi o zezwolenie na leczenie obywatela polskiego w szpitalu zagranicznym, należy po sprawdzeniu przynależności państwowej i gminnej leczonego, stosunków majątkowych jego samego, jako też innych zobowiązanych zamieszkałych w kraju, przedłożyć dotyczącą sprawę Województwu.

Również nie należy udzielać zezwoleń na dalsze leczenie chorego, ani też przyjmować do wiadomości zawiadomień placówek zagranicznych o potrzebie zatrzymania chorego w szpitalu na dłuższy przeciąg czasu.

Dalej oznajmiło Ministerstwo, że prawo bezpośredniej korespondencji z placówkami Państw obcych w Polsce w sprawach kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą, służy wyłącznie władzom administracyjnym II. instancji.

Władze administracyjne I. instancji i organy samorządowe winny przeto wszystkie odezwy placówek państw obcych przedkładać Województwu.

Przy pośrednictwie w ściąganiu kosztów leczenia na żądanie władz obcych należy stosować się do przepisów materjalnych i formalnych prawa krajowego, względnie dzielnicowego.

Jeśli więc w konkretnym wypadku władze administracyjne uprawnione są do orzekania o obowiązku zwrotu kosztów leczenia w szpitalach publicznych (w Małopolsce na zasadzie rozporządzeń gubernialnych z 13 października 1815 i 13 stycznia 1829) należy w razie odmowy dobrowolnego uiszczenia należytości wydać formalne orzeczenie, a po jego prawomocności przeprowadzić egzekucję.

W innych wypadkach mają władze administracyjne ograniczyć się tylko do wezwania tej osoby do złożenia należytości w oznaczonym stosownym terminie i po bezskutecznym upływie tego terminu zarządzić zbadanie stanu majątkowego dłużnika i na tej podstawie wydać opinję, czy może zapłacić należytość szpitala bez narażenia na niebezpieczeństwo swej własnej i swej rodziny egzystencji.

W ten sam sposób należy postąpić w przypadkach zapłacenia przez zobowiązanego tylko części należytości szpitalnej. Należy domagać się z reguły

zapłaty należytości od interesowanego w walucie Państwa, w którem miało miejsce leczenie, względnie na jaką opiewa przedstawiony rachunek.

Przy każdej wypłacie należy żądać od płacącego odpowiedniej kwoty na koszta przesyłki pocztowej, a w razie odmowy pokryć te koszta z kwoty złożonej tytułem należytości za leczenie.

W razie zaofiarowania przez osobę zobowiązaną do zapłaty odnośnych kosztów leczenia zapłaty należytości w ratach, należy zażądać od niej deklaracji zawierającej to zobowiązanie, oznaczenie wysokości rat, i termin ich płatności.

Podpis wystawcy deklaracji winien być legalizowany. Deklarację tę wraz ze świadectwem stanu majątkowego i oceną zdolności płatniczej należy przedłożyć Województwu.

Gdyby placówka zagraniczna zwróciła się bezpośrednio z jakiem żądaniem nieprzewidzianem w niniejszym okólniku, należy odnośne żądanie przedłożyć Województwu.

Taksamo należy postąpić, gdy organa krajowe państw sukcesyjnych byłej Monarchji Austrjacko-Węgierskiej, jak n. p. zarządy szpitali, zarządy gminne, organa samorządu krajowego itp. odnoszą się do Starostw i gmin z rozmaitemi żądaniami w sprawie kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą.

Wszelkie rekwizycje władz obcych, przekazywane Starostwom do załatwienia, winny być traktowane jako bardzo pilne i załatwiane z możliwym pośpiechem, a to z uwagi, że władze obce muszą być zawiadomione o wyniku rekwizycji w przeciągu 2 miesięcy.

Jeżeliby w tym czasie odnośne dochodzenia nie mogły być ukończone, należy donieść o tem Województwu, podając termin załatwienia sprawy w przybliżeniu.

O powyższem należy zawiadomić Zwierzchności gminne i Zarządy szpitali publicznych.

Zauważa się przytem, że zarządy państwowych zakładów leczniczych (Kobierzyn, Kulparków, Lwów i Tworki) oraz Małopolskich szpitali publicznych i powszechnych, zostających pod zarządem Ministerstwa Zdrowia Publicznego, zostały zawiadomione bezpośrednio przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. IX. — 10323 ex 1923. Kraków, 30 sierpnia 1923 r.

Odpis.

Urzędowe świadectwa lekarskie

Okólnik Nr. 1269.

Do wszystkich Starostw Województwa krakowskiego i do Magistratu miasta Krakowa.

Na zapytania niektórych Starostw w przedmiocie wydawania lekarskich świadectw urzędowych i pobierania za nie wynagrodzenia, Województwo w myśl reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 17 sierpnia 1923 r. Nr. Org. 34386/5336/23 wyjaśnia, że:

1. Każde świadectwo, wystawione przez lekarza urzędowego, na żądanie władzy państwowej lub strony prywatnej, mające służyć do użytku władzy państwowej i podpisane przez lekarza urzędowego z jego tytułem urzędowym jest świadectwem urzędowem.

Świadectwo urzędowe, wydane na żądanie władz lub urzędów państwowych celem stwierdzenia zdolności ewentualnie niezdolności do dalszej służby, udzielenia urlopu i t. p. jest bezpłatne, zaś wystawione na żądanie strony jest płatne na rzecz Skarbu Państwa. Opłata stemplowa wynosi obecnie po 30.000 Mp. na podaniu i świadectwie, oraz opłata na rzecz Ministerstwa Zdrowia Publicznego 25.000 Mp.

2. Lekarz urzędowy na prośbę stron prywatnych może wydawać nieurzędowe świadectwa lekarskie tylko w charakterze lekarza prywatnego (wolnopraktykującego), lecz wtedy podpisując świadectwo nie może używać tytułu lekarza urzędowego przy podpisie ani na stampilii.

3. Lekarz urzędowy na żądanie wszelkich władz lub urzędów państwowych lub na prośbę osób zainteresowanych jest obowiązany wyjechać poza siedzibę Starostwa celem zbadania strony i wydania świadectwa. W tym wypadku, jeżeli zbadania żądała władza państwowa, koszta podróży i djetę ponosi ta władza, która badania zażądała, jeżeli zaś zbadania zażądała strona, to ona ponosi koszta podróży i djet.

4. Wreszcie zwraca się uwagę Starostwa (Magistratu) na rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 1 sierpnia 1920 (Dz. U. Nr. 58/20), z dnia 3 września 1921 (Dz. U. Nr. 89/21), z dnia 7 października 1921 (Dz. U. Nr. 90/21) oraz na tutejsze okólniki z 13 czerwca 1923 r. L. 7185/IX i z 13 lipca 1923 r. L. 7964/IX.

Wojewoda: *Dr Gałecki* w. r.

Mianowania i przeniesienia.

Minister Robót Publ. zamianował w etacie Okr. Dyrekcji Robót Publ. Województwa krakowskiego inż. Antoniego Dyląga, Romana Janika i Marjana Heitzmanna w Krakowie oraz inż. Adama Machniewicza w Oświęcimiu urzędnikami w VI. st. służb., zaś inż. Bolesława Świerczyńskiego w Grobli, Maksymiljana Geislera w Nowym Sączu i Mieczysława Daszkiewicza w Mszanie Dolnej urzędnikami w VII. st. służb.

Wojewoda krakowski zamianował Dra Józefa Zanietowskiego i Dra Antoniego Motylewicza lekarzami pow. w VIII. st. służb. w Wojewódzkim Urzę-

dzie Zdrowia Publ. w Krakowie, państw. lekarza weterynaryjnego w IX. st. służb. Feibla Mechłowicza w Myślenicach państw. lekarzem weter. w VIII. st. służb. tamże, a lekarza weter. Marcina Chowańca państw. lekarzem weter. w IX. st. służb. i przydzielił do służby przy Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie.

Wojewoda krakowski dopuścił Stanisł. Gryglika do praktyki w Oddziale rachunkowym Urzędu Wojewódzkiego.

Wojewoda krakowski posunął urzędników kancelaryjnych Marcelego Langenfelda do IX. st. sł., Adama Kozienia, Adama Kuczałę i Mikołaja Eberhardta do X. st. służb.

Wojewoda krakowski zamianował sierżanta sztab. Stanisława Żelazkę urzędnikiem kancel. w XI. st. sł. i przydzielił do służby w Starostwie w Ropczycach, a urzędniczki kancel. w XII. st. sł. Zofję Dworzakównę, Marję Plutównę i Marję Stefkównę posunął do XI. st. sł. z pozostawieniem w dotychczasowych miejscach służbowych.

Wojewoda krakowski przeniósł urzędników referendarskich w VIII. st. sł. Stanisława Grabowskiego, Józefa Sokołowskiego i Dra Marjana Riessa, pierwszego z Wadowic do Bochni, drugiego z Chrzanowa do Tarnowa, zaś trzeciego z Krakowa do Wadowic, a urzędników referendarskich w IX. st. sł. Witolda Pollo i Kazimierza Szurka, pierwszego z Krakowa do Białej, zaś drugiego z Krakowa do Chrzanowa.

Ogłoszenia.

L. VI. — 5977 ex 1923. Kraków, 16 sierpnia 1923.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie przepisów art. 5 ustawy elektrycznej z 21 marca 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 34 poz. 277 oraz paragrafów 11—14 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z 20 maja br. Dz. U. Rz. P. Nr. 60 poz. 441 Województwo krakowskie podaje do publicznej wiadomości:

„Towarzystwo przemysłu węglowego w Polsce“ spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie, plac Trzech Krzyży L. 14, wniosło prośbę do Ministerstwa Robót Publicznych w Warszawie o udzielenie uprawnienia rządowego na wytwarzanie, przetwarzanie, rozsyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej w celu zawodowego zbytu do wszystkich celów na obszarze gmin: Ciężkowice, Szczakowa, Długoszyn i Dąbrowa, położonych w obrębie powiatu chrzanowskiego na przeciąg lat 50 (pięćdziesięciu) począwszy od 1 lipca br. do 1 lipca 1974 roku. Siłę napędową projektowanego zakładu stanowić będą motory gazowe, zaś instalacja elektryczna wykonaną będzie na prąd zmienny trójfazowy, o częstotliwości 50 okresów o wysokiem napięciu 35.000 voltów i niskiem napięciu 220/380 voltów. Sieć elektryczna będzie wykonaną jako napowietrzna, a minimalna długość sieci rozdzielczej licząc wszystkie przewody biegnące tym samym szlakiem za jeden, powinna wynosić w pierwszym okresie budowy z końcem roku 1925 pięć kilometrów, sieć ta w następnych okresach powiększać się winna o 2 kilometry.

W celu ustalenia czy powstanie projektowanego zakładu elektrycznego jest pożądane ze względu na miejscowe interesy gospodarcze oraz nie naruszy interesów publicznych lub praw cudzych, Województwo wyznacza rozprawę na miejscu w dniu 28 września br. o godzinie 10, punkt zborny Szczakowa dworzec kolejowy.

Prośba z załącznikami a w szczególności plany projektowanego zakładu są do przeglądnięcia przez strony interesowane w Starostwie w Chrzanowie w godzinach urzędowych, a ewentualne zarzuty, żądania i zastrzeżenia mogą być wnoszone pisemnie do Starostwa do dnia poprzedzającego dzień komisji, a najpóźniej ustnie przy rozprawie komisyjnej.

W razie nie wniesienia zarzutów w powyższych terminach udzielone będzie żądane uprawnienie o ile nie zajdą jakie przeszkody z urzędu.

Wojewoda: *Dr Gałecki* w. r.

L. 1288/23. Pilzno, dnia 16 sierpnia 1923.

OGŁOSZENIE.

Wydział Samorządowy we Lwowie w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej w Krakowie po myśli ustawy z dnia 21 września 1922 Nr. 88, poz. 785, Dz. U. Rz. P. działając w imieniu i z upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1923 Nr. SZ.-2181, zatwierdza uchwałę Rady przybocznej tymczasowego Zarządu powiatowego w Pilznie z dnia 16 czerwca 1923, wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku samorządowego w wysokości 4% sumy stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości. Przy wymiarze i poborze tej opłaty mają być zastosowane szczegółowe przepisy zawarte w rozporządzeniu wykonawczem do powyższej ustawy z dn. 20 stycznia 1923, Nr. 13, poz. 85 Dz. U. Rz. P. W miarę zezwoleń udzielanych na wprowadzenia analogicznych opłat na rzecz poszczególnych gmin powiatu jako współuprawnionych w granicach maksymalnych, stawka powiatowa ulegnie odpowiedniemu ograniczeniu.

Uprawnienie to przysługuje interesowanemu Związkowi samorządowemu od dnia uchwały do końca 1925 r.

Tymczasowy Zarząd Powiatowy
Komisarz rządowy: *Freindl* mp.

Wydział powiatowy.
L. 2801.

Jasło, dnia 29 sierpnia 1923.

OGŁOSZENIE.

Tymczasowy Wydział Samorządowy w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej w Krakowie po myśli ustawy z dnia 21 września 1922 Nr. 88, poz. 785, Dz. U. Rz. P. działając w imieniu i z upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1923 Nr. S. Z. 2181 zatwierdził uchwałę Wydziału powiatowego w Jaśle z dnia 30 czerwca 1923, wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w wysokości 4% sumy stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości. Przy wymiarze i poborze tej opłaty mają być zastosowane szczegółowe przepisy zawarte w rozporządzeniu wykonawczem do powyższej ustawy z dnia 20 stycznia 1923 Nr. 13, poz. 85, Dz. U. Rz. P. W miarę zezwoleń udzielanych na wprowadzenie analogicznych opłat na rzecz poszczególnych gmin powiatu jako współuprawnionych w granicach maksymalnych, stawka powiatowa ulegnie odpowiedniemu ograniczeniu. Uprawnienie to przysługuje interesowanemu związkowi samorządowemu od dnia uchwały do końca roku 1925.

Prezes: (podpis nieczytelny).

L. 3046.

W Chrzanowie, dnia 30 sierpnia 1923.

OGŁOSZENIE.

Wydział powiatowy w Chrzanowie podaje do publicznej wiadomości, że Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie reskryptem z dnia 13 sierpnia 1923 LW. 24626/I. zatwierdził uchwałę Rady powiatowej chrzanowskiej z dnia 22 czerwca 1923, wprowadzającą na rzecz powiatowego Związku samorządowego w Chrzanowie opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości w wysokości 40% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości.

Uprawnienie to przysługuje interesowanemu Związkowi samorządowemu od dnia uchwały tj. od dnia 22 czerwca 1923.

V. Prezes: *Dr Karol Smoleń* w. r. Sekretarz: *Dr T. Dąbrowski* w. r.

L. 1187/23.

Zator, dnia 30 sierpnia 1923.

OGŁOSZENIE.

W myśl uchwały Rady gminnej miasta Zatora z dnia 2 grudnia 1922, zatwierdzonej przez Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie z dnia 16 czerwca 1923 r. L. W. 18.804/I. na mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1921 Dz. U. Rz. P. Nr. 2, poz. 6, oraz rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy z dnia 29 kwietnia 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 34, poz. 294 nałożono na kontrybuentów gminy miasta Zatora następujące podatki celem zasilenia finansów miejskich.

1. Przy podatku przemysłowym (patentowym) uchwalono stawkę w wysokości 50% od tegoż podatku na rzecz gminy miasta Zatora.

2. Przy podatku obrotowym przyjęto i uchwalono stawkę w wysokości 0.1% od obrotu w gminie miasta Zatora, jako samoistny podatek na rzecz gminy miasta Zatora.

3. Przy podatku od nieruchomości t. j. domowoczynszowym uchwalono na rok 1922 i 1923 stawkę 25%.

4. Przy podatku lokatorskim uchwalono stawkę 50% faktycznego komornego, względnie wartości czynszowej.

Burmistrz: (podpis nieczytelny).

Zwierzchność gminna w Krynicy Zdroju.
L. 1564.

Krynica Zdrój, 9 września 1923.

OGŁOSZENIE.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 7 sierpnia 1923 Nr. S. M. 4542 zatwierdziło na podstawie ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. Nr. 88, poz. 479 uchwałę Rady gminnej w Krynicy Zdroju z dnia 2 maja 1923, wprowadzającą podatek od lokali na rzecz gminy w wysokości 10% opłacanego czynszu względnie wartości czynszowej.

Naczelnik gminy: w. z. *Nitribitt.*

We Lwowie, dnia 10 września 1923.

OGŁOSZENIE.

Po myśli § 27-go regulaminu wyborczego ogłasza Główna Komisja Wyborcza wynik wyborów z okręgu wyborczego Województwa krakowskiego delegatów i ich zastępców na Walne Zgromadzenie Zakładu Pensyjnego dla funkcjonarjuszy we Lwowie na okres pięcioletni, rozpoczynający się od dnia pierwszego Walnego Zgromadzenia, zwołanego celem ukonstytuowania się. Delegatami z grupy ubezpieczonych zostali wybrani: 1) Jednowski Marjan, 2) Szałśny Władysław, 3) Eichorn Leopold, 4) Dr Baar Ludwik, 5) Milota Ferdynand, 6) Muszyński Wacław, 7) Osmecki Józef, 8) Czyżewski Oskar, 9) Ehrlich Michał, 10) Pstrusiński Józef, 11) Burian Jan, 12) Leonhard Bolesław, 13) Tobis Józef, 14) Pustelnik Jan, 15) Obstäender Izydor, 16) Masłowski Jan, 17) Skotnicki Adam, 18) Dyczek Józef. Zastępcami delegatów z grupy ubezpieczonych zostali wybrani: z listy Nr. 2 (Jednowski) 1) Blitek Jan, 2) Czekaj Henryk, 3) Fuchs Juljan Oskar, 4) Tellek Władysław, 5) Gross Stefan, 6) Torbówna Marja, 7) Pisz Kazimierz,

8) Hecker Fryderyk, 9) Minowicz Edmund, 10) Buttner Stefan, 11) Dr Mazur Edward, 12) Dr Münzer Wilhelm; z listy Nr. 1 (Szałaśny) 1) Dr Stein Beno, 2) Hrabkiewicz Leopold, 3) Schlitterman Hugo, 4) Geister Emil, 5) Gembala Michał, 6) Konieczny Henryk. Delegatami z grupy pracodawców zostali wybrani: 1) inż. Adelmann Aleksander, 2) Bieżeński Zygmunt, 3) Epstein Tadeusz, 4) Gaertner Władysław, 5) Dr Jakubowski Faustyn, 6) Kowalski Jan, 7) Poniński Adolf, 8) Schimitzek Antoni, 9) Stadnicki Adam. Zastępcami delegatów z grupy pracodawców zostali wybrani: 1) Solecki Bolesław, 2) Dr Drohocki Izydor, 3) Gottlieb Karol, 4) Iglicki Stefan, 5) Konopka Stanisław, 6) inż. Król Piotr, 7) Rimmler Henryk, 8) Dr Leinkram Michał, 9) Steinberg Joachim.

Za Główną Komisję Wyborczą:

Przewodniczący: *Laskownicki.* Sekretarz: *Dr Majerski.*

Nadanie koncesyj aptekarskich.

Województwo krakowskie nadało magistrowi farmącji Natanowi Zeimerowi koncesję na samoistne prowadzenie apteki publicznej w Krakowie przy ul. Kalwaryjskiej L. 27, nabytej od wdowy po śp. Leonie Dekańskim, Stefanji Dekańskiej, a mag. farm. Janowi Hipolitowi (2 im) Hrabarowi koncesję na samoistne prowadzenie apteki publ. w Radomyślu Wielkim, nabytej od mag. farm. Eugenjusza Matuli.

Zgubione dokumenty wojskowe.

Tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne zgubił Stanisław Jasica, ur. w r. 1896, syn Jana i Marji z Mordarki.

Karty odroczenia zgubili: Franciszek Dyląg, ur. w r. 1901, syn Jakóba i Marji z Wilkowiska, Jan Frączek, ur. w r. 1901, syn Michała i Marji z Laskowej.

Kartę powołania zgubił Walenty Waligóra, ur. w r. 1902, syn Stanisława i Anny z Makowicy.

Powyższe dokumenty wojskowe unieważnia się.

Starostwo w Limanowej.

Unieważnienie legitymacyj.

Zgubioną legitymację urzędową wydaną przez Komendę P. P. VII. Okręgu do L. 2761 b. ex 1921 na nazwisko Józefa Kosteckiego, wywiadowcy Policji Państw. w Krakowie unieważnia się.

Zgubioną legitymację służbową wydaną przez Komendę P. P. VII. Okręgu do L. 2269/23 na nazwisko Jana Biernata, prowiz. posterunkowego P. P. w Makowie unieważnia się.

Zgubioną legitymację służbową wydaną przez Komendę P. P. VII. Okręgu do L. 3738 na nazwisko Józefa Pojałowskiego, posterunkowego w Łazanach, pow. Wieliczka unieważnia się.

Zgubioną legitymację wystawioną przez Komendę Likwidacyjną P. P. we Lwowie na nazwisko Karola Czernego, emer. podoficera żandarmerji unieważnia się.

Skradzioną legitymację urzędniczą wydaną przez b. Namiestnictwo a przez Województwo krakowskie prolongowaną do L. 236 na r. 1922 i 1923 opiewającą na nazwisko Heleny Romankiewiczówny, urzędniczki XII. st. sł. w Brzesku unieważnia się.

Zgubioną legitymację wystawioną przez b. Namiestnictwo a prolongowaną przez Województwo krakowskie na rok 1922 do L. 510 opiewającą na nazwisko Franciszka Goleckiego, urzędnika kancel. IX. st. sł. Województwa krak. unieważnia się.

Rozwiązanie Stowarzyszenia.

Województwo krakowskie zawiadamia, że istniejące dotychczas w Krakowie Stowarzyszenie głuchoniemych „Jedność“ dobrowolnie się rozwiązało.

Centrala telefoniczna w Probużnie, pow. Husiatyn.

Według zawiadomienia Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie z 23 sierpnia 1923 L. 79314/IX. uruchomiono w dniu 18 sierpnia b. r. i oddano do użytku centralę telefoniczną w Urzędzie pocztowym w Probużnie, pow. Husiatyn. Centrala ta upoważnioną jest również do wymiany telegramów w drodze telefonicznej i czynną jest w ograniczonych godzinach dziennych.

Wydawnictwa Gł. Urzędu Statystycznego.

„Rocznik Statystyki Rzeczypospolitej Polskiej“ (rok wydania I. 1920/22, część II. Warszawa 1923) jest niezbędnym podręcznikiem informacyjnym dla władz i instytucyj i podaje najświeższe dane ze źródeł urzędowych. „Miesięcznik Statystyczny“ pod red. Dr. Ign. Weinfelda, podsekr. stanu, wicedyrektora Gł. U. St. i Stefana Szulca, naczelnika Wydziału w Gł. U. St. w części I. drukuje prace teoretyczne z zakresu statystyki, rozbiory krytyczne materjałów statystycznych i t. d.; w części II. (Biuletyn) ogłasza materjały liczbowe. Miesięcznik „Statystyka Pracy“ pod red. Edwarda Lipińskiego, naczelnika Wydziału statystyki pracy w Gł. U. St. zamieszcza opracowania monograficzne z zakresu zagadnień pracy i cen, oraz systematyczne przeglądy miesięczne, dotyczące rynku pracy, cen i t. p.

Wydawnictwa powyższe są do nabycia tylko w księgarniach. Skład główny i ekspedycja w księgarni E. Wende i Sp., Warszawa, Krakowskie Przedmieście 9.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, pod zarządem J. Dziubanowskiego.